

MARGALLO A L'ENCONTRE DE GOEBBELS

THOMAS SPIEKER

Rebo la revista alemanya Amigos del mes de febrer. És la número 353 des que es va fundar a Roses/Empuriabrava, fa gairebé tres dècades. Durant aquests anys, ha millorat molt la seva aparença. Ha esdevingut una publicació moderna, de continguts possiblement millorables, que es presenta en quatre idiomes. Llàstima que no hagi guanyat en integració, ja que ni els lectors ni els anunciants d'aquí l'han tinguda mai en gaire estima, ni els seus promotors han acabat d'integrar-se a la societat local -ni durant l'any que jo n'era el seu redactor en cap-, encara que és un problema que Amigos comparteix amb els altres tres periòdics "forasters" de l'Alt Empordà -tots en mans alemanyes-. La manca d'integració té

MARGALLO A L'ENCONTRE DE GOEBBELS

diferents efectes. A les publicacions els resta una important font d'ingressos que de rebot genera un alt grau de dependència d'un nombre molt petit d'anunciants (la majoria estrangers) i a nosaltres ens resta una molt important oportunitat de comunicar-nos amb els turistes que ens visiten i amb els nostres conciutadans del centre i nord d'Europa, que tenen les mateixes dificultats que nosaltres per aprendre un altre idioma.

Aquest rerefons explica el reportatge principal (a 4 dobles pàgines) de la revista Amigos d'aquest mes: "Un nou pas cap a la independència". La informació que s'ofereix té els mateixos defectes que la que podrien estar facilitant les ambaixades del ministre Margallo sobre "el problema català" a la premsa internacional. Però també respira tota la incomprensió de molts alemanys, inclosos els que fa anys que viuen entre nosaltres, davant la possible secessió. L'article de Jennifer Olbrich, que afirma que "la doble pregunta no té sentit", no té inconvenient a tergiversar dades i veritats per intentar convèncer els lectors (majoritàriament forasters), que Madrid s'oposa "amb raons" als inexplicats "capricis" dels catalans. Acompanyen el text una sèrie de fotos i gràfics increïblement manipulats: des d'una foto de més de mitja pàgina d'Artur Mas, retocada com un còmic per fer aparèixer el president com un líder cridaner i autoritari, fins al gràfic del resultat d'una suposada enquesta (sense citar cap font ni data), representada per tres "formatges": Sí (44,9%) / No (45%) / No sabe (10,1%). Però el formatge del "No" és fins a un 10% més gran que el del "Sí", mentre que el dels indecisos mesura quasi la meitat dels altres dos i està "estratègicament" col·locat al costat del "No", enlloc d'entremig de tots dos. Per postres, "No" i "No sabe" assenyalen un mateix punt com si volguessin incentivar al lector a sumar-los. Manipulació infogràfica en estat pur. Goebbels i Margallo estaran contents.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/03/04/margallo-lencontre-goebbels/659000.html?utm_source=rss